

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan, inzonderheid met betrekking tot de hulpverlening op reis

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 13 januari 1981)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 57, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bij de Eerste richtlijn van de Raad (Richtlijn 73/239/EEG) van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 76/580/EEG van 26 juni 1976 ⁽²⁾, bepaalde verschillen tussen de wetgevingen der Lid-Staten zijn opgeheven om de toegang tot deze werkzaamheid en de uitoefening daarvan te vergemakkelijken;

Overwegende dat zich aanzienlijke ontwikkelingen hebben voorgedaan op het gebied van werkzaamheden die prestaties in natura inhouden; dat deze prestaties onder van Lid-Staat tot Lid-Staat uiteenlopende regelingen vallen; dat deze verschillen een hindernis vormen voor de uitoefening van het recht van vestiging;

Overwegende dat het ten einde de genoemde hindernis voor het recht van vestiging weg te nemen dienstig is nader te stellen dat een werkzaamheid niet van de toepassing van Richtlijn 73/239/EEG is uitgesloten om de reden alleen dat zij een prestatie inhoudt die uitsluitend in natura wordt verstrekt of waarvoor de organisatie, die deze verstrekt uitsluitend eigen personeel of materieel gebruikt;

Overwegende dat het dienstig is in deze richtlijn een nieuwe verzekeringsbranche op te nemen, namelijk de hulpverlening; dat bepaalde hulpverleningsverrichtingen die in verschillende Lid-Staten meestal door automobiellclubs of soortgelijke organisaties van de toepassing van de genoemde richtlijn dienen te worden uitgesloten, worden uitgevoerd;

Overwegende dat een onderneming die de verzekering in de hulpverleningsbranche beoefent over de middelen moet beschikken die haar in staat stellen de door haar aangeboden prestaties in natura op redelijke termijn te verstrekken; dat derhalve specifieke bepalingen dienen te worden vastgesteld betreffende de berekening van de solvabiliteitsmarge en het minimumbedrag van het garantiefonds waarover deze onderneming dient te beschikken;

Overwegende dat bepaalde overgangsbepalingen vereist zijn ten einde de ondernemingen die geen enkele verzekeringsactiviteit behalve de hulpverlening uitoefenen in staat te stellen zich aan te passen aan de toepassing van de bepalingen van Richtlijn 73/239/EEG;

Overwegende dat de bepalingen van de genoemde richtlijn betreffende de rechtsvormen die verzekeringsondernemingen kunnen aannemen steeds aan de

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973.

⁽²⁾ PB nr. L 189 van 13. 7. 1976.

nieuwste stand dienen te worden aangepast; dat het dienstig is bepaalde voorschriften van de genoemde richtlijn betreffende de regels welke van toepassing zijn op binnen de Gemeenschap gevestigde agent-schappen of bijkantoren van ondernemingen waarvan het hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt, te wijzigen, ten einde hun samenhang te vergroten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt onder „Eerste richtlijn” verstaan de eerste richtlijn van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan (Richtlijn 73/239/EEG).

Artikel 2

De tekst van artikel 1 van de Eerste richtlijn wordt vervangen door de volgende tekst:

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de toegang tot en de uitoefening van het directe verzekeringsbedrijf, anders dan in loondienst, door verzekeringsmaatschappijen welke in een Lid-Staat zijn gevestigd of zich daar wensen te vestigen.
2. Een werkzaamheid wordt niet van de toepassing van deze richtlijn uitgesloten om de reden alleen dat de prestaties alleen in natura worden verstrekt of de organisatie, die deze verstrekt alleen gebruik maakt van eigen personeel of uitrusting. Hiertoe behoren met name de verbintenissen die tegen voorafgaande betaling van een vast bedrag zijn aangegaan voor de onmiddellijke verlening van materiële hulp aan degene met wie de hulpverleningsovereenkomst werd gesloten, wanneer deze in moeilijkheden verkeert ten gevolge van het zich voordoen van een toevallige gebeurtenis in de gevallen en onder de voorwaarden welke in de overeenkomst zijn voorzien. Onderhoudsdiensten en klantenservice vallen niet onder deze hulpverlening.
3. De branches van de in punt 1 bedoelde werkzaamheden worden vermeld in de bijlage.

Artikel 3

Artikel 4 van de Eerste richtlijn wordt als volgt aangevuld:

- f) in Denemarken: De Danske Redningskorps Fællesforbund.

Artikel 4

Onder letter A van de bijlage van de Eerste richtlijn wordt tussen de woorden: „rechtsbijstand” en de laatste zin de volgende tekst ingevoegd:

18. Hulpverlening

- hulpverlening aan in moeilijkheden verkerende personen op reis of buitenshuis;
- hulpverlening onder andere omstandigheden.

Artikel 5

Artikel 2, lid 2, van de Eerste richtlijn wordt als volgt aangevuld:

- e) Hulpverleningsverrichtingen aan personen, die op een tijdstip van het zich voordoen van een toevallige gebeurtenis geen hulpverleningsovereenkomst hadden gesloten of een overeenkomst, die deze gebeurtenis niet dekt.
- f) Hulpverleningsverrichtingen bij een ongeval of ernstig defect aan een motorrijtuig en niet meer inhoudende dan:
 - technische hulp aan de weg, waarvoor de organisatie die deze verleent in de meeste gevallen eigen personeel en uitrusting gebruikt;
 - het slepen van het voertuig naar de dichtstbijzijnde passende plaats waar reparaties kunnen worden uitgevoerd;
 - alsmede het vervoer van bestuurder en passagiers naar de dichtstbijzijnde plaats van waaruit zij hun reis met andere middelen kunnen voortzetten.

Met dien verstande echter dat deze richtlijn van toepassing is op deze verrichtingen wanneer zij worden uitgevoerd in zo nauw verband met andere onder letter A, punt 18, eerste streepje, van de bijlage vallende verrichtingen:

- dat gebruik wordt of kan worden gemaakt van hetzelfde personeel, dezelfde uitrusting of dezelfde andere middelen wanneer een beroep wordt gedaan op hulpverlening van een der beide categorieën;
- dezelfde verrichtingen gedekt worden door dezelfde overeenkomst als andere verrichtingen waarop deze richtlijn betrekking heeft.

Artikel 6

In artikel 9 en artikel 11, lid 1, van de Eerste richtlijn wordt voor de woorden „en voor de eerste drie boekjaren voorts” het volgende ingevoegd:

- ee) wanneer een der te dekken risico's is ingedeeld onder letter A, punt 18, van de bijlage, de ter beschikking staande middelen voor de verlening van de betrokken hulp.

Artikel 7

De tekst van artikel 13 van de Eerste richtlijn wordt als volgt gewijzigd:

„De Lid-Statens controleren in nauwe samenwerking de financiële toestand van de toegelaten ondernemingen. Wanneer dergelijke ondernemingen gemachtigd zijn risico's te dekken welke behoren tot de in de bijlage onder letter A, punt 18, vermelde branche, vergewissen zij zich eveneens in nauwe samenwerking ervan dat de ondernemingen de middelen ter beschikking staan om de hulpverlening tot het verrichten waarvan zij zich hebben verbonden, uit te voeren.”.

Artikel 8

Artikel 16, lid 3, van de Eerste richtlijn wordt als volgt aangevuld:

In het geval van onder letter A, punt 18, van de bijlage vallende risico's komt het bedrag van de betaalde schade dat bij de tweede berekening moet worden gebruikt overeen met de voor de onderneming uit de hulpverlening voortvloeiende kosten. Deze kosten worden berekend aan de hand van de door de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staat op wiens grondgebied het hoofdkantoor van de onderneming zich bevindt, gegeven voorschriften.

Artikel 9

Artikel 17, lid 2, sub a), tweede streepje, van de Eerste richtlijn wordt als volgt gelezen:

- 300 000 rekeneenheden indien het gaat om de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage onder letter A, punten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16 en 18 vermelde branches.

Artikel 10

Artikel 19 van de Eerste richtlijn wordt als volgt gewijzigd:

1. Elke Lid-Staat legt de ondernemingen die hun hoofdkantoor op zijn grondgebied hebben de verplichting op, jaarlijks ten aanzien van al hun verrichtingen verslag uit te brengen over hun finan-

ciële positie, over hun solvabiliteit, en, met betrekking tot de dekking van de onder letter A, punt 18, van de bijlage ingedeelde risico's, over de andere middelen die hun ter beschikking staan om aan hun verbintenissen te voldoen.

2. De Lid-Statens eisen van de ondernemingen die op hun grondgebied werkzaam zijn, de periodieke overlegging van de voor het uitoefenen van het toezicht vereiste bescheiden en van de statistische documenten alsmede, met betrekking tot de dekking van de onder letter A, punt 18, van de bijlage ingedeelde risico's, een opgave van de middelen die te hunner beschikking staan om aan hun verbintenissen te voldoen. De ter zake bevoegde toezichthoudende autoriteiten verstrekken elkaar de bescheiden en inlichtingen welke van belang zijn voor het uitoefenen van het toezicht.

Artikel 11

In artikel 8, lid 1, sub a), achtste streepje, van de Eerste richtlijn worden de woorden „coöperatieve vereniging” geschrapt.

Artikel 12

Artikel 26 van de Eerste richtlijn wordt als volgt gelezen:

1. Ondernemingen die in verschillende Lid-Statens een vergunning hebben aangevraagd of verkregen, kunnen om de volgende faciliteiten verzoeken, die slechts gezamenlijk kunnen worden verleend:
 - a) dat de in artikel 25 bedoelde solvabiliteitsmarge wordt berekend op basis van het geheel van de werkzaamheden die zij binnen de Gemeenschap uitoefenen; in dit geval worden uitsluitend de verrichtingen van alle binnen de Gemeenschap gevestigde agentschappen of bijkantoren bij deze berekening in aanmerking genomen;
 - b) dat de in artikel 23, lid 2, sub e), bedoelde waarborg slechts in één van deze Staten hoeft te worden gestort;
 - c) dat de activa die tegenover het garantiefonds staan gelokaliseerd mogen zijn in onverschillig welke van de Lid-Statens waar zij werkzaam zijn.

2. Het verzoek om in aanmerking te komen voor de in lid 1 bedoelde faciliteiten dient bij de bevoegde autoriteiten van alle Lid-Statens, waar de betrokken onderneming vergunning heeft aangevraagd of verkregen, te worden ingediend. In dit verzoek moet de autoriteit worden aangegeven die in de toekomst controle zal uitoefenen op de solvabiliteit voor het geheel van de werkzaamheden van

de bijkantoren of agentschappen binnen de Gemeenschap. De keuze van de autoriteit moet met redenen zijn omkleed. De waarborg moet bij de betrokken Lid-Staat worden gestort.

3. De in lid 1 bedoelde faciliteiten kunnen eerst worden verleend na toestemming van de bevoegde autoriteiten van alle Lid-Staten waar de aanvraag is ingediend. Zij worden van kracht op het tijdstip waarop de gekozen toezichthoudende autoriteit zich tegenover de andere toezichthoudende autoriteiten bereid heeft verklaard, de controle van de solvabiliteit voor het geheel van de werkzaamheden van de in de Gemeenschap gevestigde bijkantoren of agentschappen op zich te nemen. De gekozen toezichthoudende autoriteit ontvangt van de andere Lid-Staten de nodige inlichtingen van de op hun grondgebied gevestigde agentschappen of bijkantoren.

4. De bij dit artikel verleende faciliteiten worden op verzoek van één of meer betrokken Lid-Staten door alle betrokken Lid-Staten gelijktijdig ingetrokken.

Artikel 13

Artikel 27, tweede alinea, van de Eerste richtlijn wordt als volgt gelezen:

Voor de toepassing van artikel 20 in het geval van een onderneming die de in artikel 26, eerste lid, voorziene faciliteiten geniet, wordt de autoriteit die de solvabiliteit van in de Gemeenschap gevestigde agentschappen of bijkantoren voor het geheel van hun werkzaamheden controleert, gelijkgesteld met de autoriteit van de Staat op wiens grondgebied het hoofdkantoor van de communautaire onderneming zich bevindt.

Overgangsbepalingen

Artikel 14

1. De Lid-Staten laten aan de ondernemingen die op hun grondgebied geen enkele andere verzekeringsbranche dan de hulpverleningsverzekering uitoefenen, een termijn van vijf jaar, aanvangende op de datum van vaststelling van deze richtlijn om aan de voorwaarden van de artikelen 16 en 17 van de Eerste richtlijn te voldoen.

2. Bovendien kunnen de Lid-Staten aan de in lid 1 bedoelde ondernemingen, die na het verstrijken van de termijn van vijf jaar de solvabiliteitsmarge nog niet

volledig hebben bereikt, een aanvullende termijn van ten hoogste twee jaar toestaan, mits deze ondernemingen de maatregelen welke zij voornemens zijn te treffen om de marge te bereiken overeenkomstig artikel 20 van de Eerste richtlijn ter goedkeuring aan de toezichthoudende autoriteit hebben voorgelegd.

3. Ondernemingen in de zin van artikel 1 die hun werkzaamheden willen uitbreiden als bedoeld in artikel 8, lid 2, of artikel 10 van de Eerste richtlijn dienen echter onverwijld aan de in die richtlijn vervatte voorschriften te voldoen.

4. De in lid 1 bedoelde ondernemingen die een andere rechtsvorm hebben dan de in artikel 8 van de Eerste richtlijn genoemde mogen gedurende drie jaar na de datum van vaststelling van deze richtlijn hun huidige werkzaamheden in de rechtsvorm die zij op die datum bezitten, blijven uitoefenen.

Artikel 15

De Lid-Staten laten aan de in titel III van de Eerste richtlijn bedoelde agentschappen of bijkantoren, die op hun grondgebied geen enkele andere verzekeringsbranche dan de hulpverleningsverzekering uitoefenen, een termijn van ten hoogste vijf jaar, aanvangende op de datum van vaststelling van deze richtlijn, om aan de voorwaarden van artikel 25 van de Eerste richtlijn te voldoen, mits deze agentschappen of bijkantoren hun werkzaamheden niet uitbreiden als bedoeld in artikel 10, lid 2, van de Eerste richtlijn.

Slotbepalingen

Artikel 16

De Lid-Staten wijzigen hun nationale voorschriften conform de richtlijn vóór 31 december 1982. Zij stellen de Commissie onmiddellijk van deze wijzigingen in kennis. De aldus gewijzigde voorschriften worden, behoudens de artikelen 12 en 13, vóór 31 december 1983 van kracht.

Artikel 17

Na de kennisgeving van de richtlijn dragen de Lid-Staten er zorg voor dat de Commissie in kennis wordt gesteld van de tekst van alle belangrijke wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die zij op het door de richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 18

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.